

09. nov. 2017

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilke forhindringer man må forvente, når administrationen bliver rent grønlandssproget.

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Vi skal hermed fra Siumut fremkomme med følgende bemærkninger til medlem af Inatsisartut, Vivian Motzfeldt, Siumuts forslag til forespørgselsdebat.

Det er Siumuts mål, at omkostningerne til administrationen i landet samt de forholdsmæssigt meget store udgifter, der i dag medgår til tolkning og som indtil nu ikke er blevet mindre; alle disse udgifter skal samlet set nedbringes, hvilket vi i Siumut vil arbejde for. Som eksempel herpå kan endvidere nævnes, at der i landsstyrekoalitionsaftalen også indgår målsætninger om, at gøre den bureaukratiske administration mere rationel og smidig. Dette vil således kunne medføre, at den service som borgerne oplever i det daglige, vil blive mere smidig og ensartet.

Ved at fastsætte sådanne målsætninger vil man kunne opnå, at den daglige betjening i det offentlige ikke længere skal gå via et fremmedsprog, hvilket straks vil smidiggøre arbejdsgangen og sikre en hurtigere og effektiv målopfyldelse.

I henhold til Selvstyrelovens kap. 7, paragraf 20 så må vi sige, at vi allerede er pålagt et ansvar i forbindelse med den service vi leverer.

Siumut ser ikke dette debatoplæg som et forsøg på, at skubbe andre sproggrupper af vejen. Det er som også debatoplægsholderen selv har sagt det, ikke udtryk for fremmedfjendsked og heller ikke et udtryk for, at have noget imod fremmedsprog som sådan, og vi har heller ikke glemt, at vi deltager i de Nordiske Landes sprogaf tale, men vi fra Siumut mener heller ikke, at dette debatoplæg ødelægger noget i forbindelse med aftalen, og der er ikke lukket af for at skandinaver skal kunne henvende sig i offentligt regie med brug af deres sprog og blive betjent, men det som debatoplægget her drejer sig om er slet og ret de hjemmehørende borgeres adgang til deres offentlige system og den service som de tilbydes.

Nærværende debatoplæg drejer sig om et helt andet fænomen, nemlig den meget tunge brug af flere sprog i administrationens serviceapparat. Herudover er der jo tale om et tabubelagt område, som alligevel har været diskuteret her i masser af år, og som har kostet masser af penge og som

altid glider ud af diskussionen, så snart vi må foretage nødvendige prioriteringer fordi vi simpelthen ikke stiller spørgsmålstegn ved et fænomen, der koster millioner af kroner.

Fra Siumut har vi ikke umiddelbart til formål, at ændre ved Selvstyrets forskellige administrative tjenesteenheders dobbelte sprogbrug, idet vi mener, at det mere drejer sig om at vi i samarbejde skal finde egnede gode værktøjer. Vi har masser af ansatte og så har vi som eksempel flere folkevalgte medlemmer af Inatsisartut, der kun snakker énstrengt dansk. Alle disse mennesker er vi jo sammen med her og vi må konstatere, at vi ikke har problemer med sproget i denne forbindelse, og så burde det jo heller ikke være noget problem for dem, at skulle lære grønlandsk.

Grønlandsk er samfundets officielle sprog, og der er ikke på nogen måde tale om diskrimination på grund af hudfarve. Grønlandsk er og bliver hovedsproget ud fra hvilket det offentlige service tilrettelægges. Men desværre så må man sige at grundet brugen af det dobbelte sprogbrug, så går det udover de der alene snakker Grønlandsk, og den service som de ellers tilkommer, den tager uforholdsmæssigt lang tid og er særdeles dyr i drift.

Hvor mange hundreder af gange har vi efterhånden ikke haft disse debatter oppe og vende. Lad os nu snakke om det, og lad os finde de bedst mulige løsninger for alle parter således, at de mennesker der har krav på den bedst mulige service i det offentlige, og dem der betjener dem, alle kan være tilfredse.

Jess Svane

Siumut